

1597**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 4 listopada 2002 r.

w sprawie określenia wykazu państw, w których wydane dokumenty kwalifikacyjne kierowników statków uznawane są przez dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 35 ust. 6 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wykaz państw, w których wydane dokumenty kwalifikacyjne kierowników statków uznawane są na zasadzie wzajemności przez dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej:

- 1) Irlandia;
- 2) Królestwo Belgii;
- 3) Królestwo Danii;
- 4) Królestwo Hiszpanii;
- 5) Królestwo Niderlandów;

- 6) Królestwo Szwecji;
- 7) Republika Austrii;
- 8) Republika Federalna Niemiec;
- 9) Republika Finlandii;
- 10) Republika Francuska;
- 11) Republika Grecka;
- 12) Republika Portugalska;
- 13) Republika Włoska;
- 14) Wielkie Księstwo Luksemburga;
- 15) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

1598**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 31 października 2002 r.

w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

Na podstawie art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271 i Nr 176, poz. 1457) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Krajowe podróże służbowe**

§ 1. 1. W krajowej podróży służbowej termin i miejsce wykonywania przez policjanta czynności

służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej Policji, w której policjant pełni służbę, zwaną dalej „stałym miejscem pełnienia służby”, określa polecenie wyjazdu służbowego.

2. Polecenie wyjazdu służbowego wydaje bezpośredni lub wyższy przełożony policjanta. Odbycie podróży służbowej samolotem wymaga zgody przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanego dalej „przełożonym właściwym w sprawach osobowych”.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

§ 2. 1. Z tytułu krajowej podróży służbowej policjantowi, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługują:

- 1) diety na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia;

- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
 - b) noclegów lub ryczałt za nocleg;
- 3) ryczałt na dojazdy środkami komunikacji miejscowej;
- 4) zwrot innych niezbędnych udokumentowanych wydatków.

2. Policjantowi, którego stałym miejscem pełnienia służby jest obszar gminy, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej w jej granicach administracyjnych przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a.

3. W przypadku policjanta zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby, przełożony właściwy w sprawach osobowych może uznać, dla celów rozliczenia kosztów krajowej podróży służbowej, miejscowość zamieszkania za stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

- 1) policjant wykonuje stale lub głównie czynności służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów krajowej podróży służbowej.

4. Czas krajowej podróży służbowej, określony w poleceniu wyjazdu służbowego, obejmuje czas pomiędzy wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i powrotem do tego miejsca.

§ 3. Policjantowi przebywającemu w krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów przejazdów do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od służby, tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży. Warunek ten nie dotyczy policjanta przebywającego w krajowej podróży służbowej trwającej dłużej niż 10 dni.

§ 4. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach o wysokości oraz warunkach ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
 - b) od 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/2 diety,

b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby lub zamieszkania bądź na leczeniu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym;
- 2) w przypadkach, w których policjant otrzymuje całodzienne bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

4. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego bezpłatnego wyżywienia przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie — 25% diety;
- 2) obiad — 50% diety;
- 3) kolacja — 25% diety.

§ 5. 1. Przełożony, o którym mowa w § 1 ust. 2, określa środek transportu odpowiedni do odbycia krajowej podróży służbowej w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez policjanta uprawnienie do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz termin i pilność załatwienia czynności służbowej.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu wraz z opłatami dodatkowymi, z uwzględnieniem posiadanej przez policjanta ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

§ 6. 1. Na wniosek policjanta przełożony może wyrazić zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem, który nie pozostaje w dyspozycji Policji. W takim przypadku policjantowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu, ustalony z uwzględnieniem stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu.

2. Wysokość stawki za jeden kilometr przebiegu pojazdu, w granicach stawek ustalonych na podstawie przepisów, o których mowa w § 4 ust. 1, określa przełożony w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 7. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w krajowej podróży służbowej policjantowi przysługuje ryczałt na pokrycie poniesionych kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt nie przysługuje w przypadku, gdy policjant odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub pojazdem, o którym mowa w § 6 ust. 1.

§ 8. 1. Policjantowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego zakwaterowania, przysługuje zwrot kosztów noclegu w kwaterze prywatnej bądź w hotelu, w wysokości stwierdzonej rachunkiem za pobyt. W przypadku nieprzedłożenia rachunku, policjantowi przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

2. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin, przypadających w porze nocnej między godziną 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

3. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje policjantowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne, umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, a czas przejazdu w obie strony nie przekracza 2 godzin;
- 3) w przypadku wykonywania zadań służbowych w porze nocnej, o której mowa w ust. 2, z wyjątkiem przypadków, gdy zadania te wymagają korzystania z obiektów świadczących usługi hotelarskie.

§ 9. Przepisy § 1—8 stosuje się odpowiednio do policjanta:

- 1) delegowanego do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości;
- 2) skierowanego na obowiązkowe badania lekarskie lub psychologiczne, jeżeli nie można ich przeprowadzić w stałym miejscu pełnienia służby.

§ 10. 1. Policjantowi odbywającemu krajową podróż służbową lub delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości przyznaje się na jego wniosek zaliczkę na niezbędne koszty podróży, z obowiązkiem jej rozliczenia w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży lub delegowania.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przełożony może wyrazić zgodę na przedłużenie okresu przewidzianego do rozliczenia pobranych zaliczek.

§ 11. 1. Rozliczenia kosztów i wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej dokonuje, z zastrzeżeniem ust. 2, jednostka organizacyjna Policji, w której policjant odbywający podróż służbową pełni służbę.

2. Rozliczenia kosztów i wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej, wynikającej z delegowania, o którym mowa w § 9 pkt 1, dokonuje jednostka organizacyjna Policji, do której policjant został delegowany, jeżeli przełożony właściwy w sprawie delegowania, o którym mowa w art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, nie postanowi inaczej.

3. Rozliczenia kosztów, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się na podstawie załączonych przez policjanta dokumentów (rachunki, bilety), potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, oraz oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość.

4. Koszty przejazdu środkami publicznego transportu autobusowego lub kolejowego, z wyjątkiem przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia, nie wymagają udokumentowania biletami.

5. Należności z tytułu krajowej podróży służbowej wypłaca się w terminie 14 dni od dnia przedłożenia przez policjanta dokumentów, o których mowa w ust. 3.

Rozdział 2

Zagraniczne podróże służbowe

§ 12. 1. W zagranicznej podróży służbowej termin i miejsce wykonywania przez policjanta czynności służbowych poza granicami kraju określa polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, wydane przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych, za zgodą Komendanta Głównego Policji, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku polecenia odbycia zagranicznej podróży służbowej w ramach współpracy przygranicznej, zgodę na wyjazd policjanta za granicę wydaje właściwy komendant wojewódzki Policji.

3. Jeżeli przemawia za tym cel wyjazdu bądź inne szczególne względy, polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej może wydać bezpośrednio Komendant Główny Policji.

4. Czas podróży, o której mowa w ust. 1, liczy się w razie odbywania jej środkami transportu:

- 1) lądowego — od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;
- 2) lotniczego — od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;
- 3) morskiego — od chwili wyjścia statku z portu polskiego do chwili wejścia statku w drodze powrotnej do portu polskiego.

5. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą stałe miejsce pełnienia służby, za czas podróży od tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem policjantowi przysługują należności na warunkach określonych w § 1—8 i § 10.

§ 13. Z tytułu zagranicznej podróży służbowej policjantowi przysługują:

- 1) diety na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki;
- 2) zwrot kosztów:
 - a) noclegów, przejazdów i dojazdów,
 - b) leczenia oraz innych niezbędnych wydatków określonych przez przełożonego, który wydał polecenie jej odbycia.

§ 14. 1. Dieta, o której mowa w § 13 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:

- a) do 8 godzin — przysługuje 1/3 diety,
- b) ponad 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
- c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) dłużej niż dobę:

- a) za każdą pełną dobę — przysługuje dieta w pełnej wysokości,
- b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę — przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego za granicą bezpłatnego wyżywienia przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie — 15% diety;
- 2) obiad — 30% diety;
- 3) kolacja — 30% diety.

4. Za każdy dzień (dobę) pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą policjantowi przysługuje 25% kwoty diety.

§ 15. 1. Za nocleg policjantowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Policjantowi, który nie korzystał z noclegu w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługują za czas przejazdu oraz gdy policjantowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 16. Wysokość diet, o których mowa w § 14, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 15, ustala się w wysokości określonej w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

§ 17. Do policjanta odbywającego przejazdu w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 5 i 6.

§ 18. 1. Policjantowi przysługuje ryczałt w wysokości jednej diety na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której korzystał z noclegu.

2. Policjantowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10% diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

§ 19. Sumę należności pieniężnych przysługujących policjantowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 20. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie, przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu.

§ 21. 1. W razie choroby policjantowi przysługuje zwrot kosztów leczenia za granicą, w tym leków.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty leków, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty zabiegów chirurgii plastycznej i kosmetycznych oraz koszty nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych lub okularów.

3. W razie zgonu policjanta za granicą, koszty transportu jego zwłok do kraju pokrywa jednostka organizacyjna Policji właściwa do rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej.

§ 22. 1. Policjant odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju. Za jego zgodą zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej, w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej.

2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej dokonuje się w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

3. Do rozliczenia kosztów i wypłaty należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej przepisy § 11 ust. 1, 3 i 5 stosuje się odpowiednio, z tym że:

- 1) jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, policjant załącza oświadczenie o dokonanym wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania;
- 2) w przypadkach, o których mowa w § 12 ust. 3, rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej dokonuje Komenda Główna Policji.

Rozdział 3

Przeniesienia

§ 23. 1. Policjantowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, zwanej dalej „nowym miejscem pełnienia służby”, z tytułu przeniesienia przysługują:

- 1) diety dla niego i członków rodziny, o których mowa w art. 89 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
- 2) ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) zasiłek osiedleniowy;
- 4) ryczałt z tytułu przeniesienia;
- 5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

2. Policjantowi przeniesionemu z urzędu, który nie przesiedlił się i nie korzysta w jakiegokolwiek innej formie z zakwaterowania w nowym miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, przysługuje ryczałt na pokrywanie kosztów dojazdu do nowego miejsca pełnienia służby, w wysokości ceny miesięcznego biletu za przejazd środkiem publicznego transportu kolejowego lub autobusowego. Przepis § 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje policjantowi, który:

- 1) posiada uprawnienia do bezpłatnych przejazdów lub zwrotu kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby;
- 2) w nowym miejscu pełnienia służby odmówił przyjęcia tymczasowej kwatery.

4. Policjantowi, który w związku z przeniesieniem z urzędu przesiedlił się bez rodziny lub w jakiegokolwiek innej formie korzysta z zakwaterowania poza dotychczasowym miejscem wspólnego zamieszkania, przysługuje płatny miesięcznie z dołu ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu w celu odwiedzenia rodziny i z powrotem, w wysokości ceny biletów za przejazd w klasie II pociągu pospiesznego, a gdy na danej trasie lub jej odcinku brak jest połączeń kolejowych — w wysokości ceny biletów za przejazd środkiem publicznego transportu autobusowego. Przepis § 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 24. Wysokość należności, o których mowa w § 23 ust. 1 pkt 1 i 2, ustala się według stawek i cen obowiązujących w dniu przesiedlenia się policjanta. Przepisy § 4 ust. 1 i 2, § 5 ust. 2 i § 23 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 25. 1. Policjantowi, który w związku z przeniesieniem z urzędu przesiedlił się na pobyt stały do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości:

1) 300% uposażenia — jeżeli policjant przesiedlił się z członkami rodziny;

2) 100% uposażenia — jeżeli policjant:

- a) przesiedlił się bez członków rodziny,
- b) nie posiada członków rodziny.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące policjantowi w dniu jego przesiedlenia się, zwane dalej „uposażeniem”, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku policjanta objętego obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym kwotę uposażenia pomniejsza się o należną składkę na to ubezpieczenie.

4. Policjantowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, przysługuje wyrównanie do pełnej wysokości zasiłku po przesiedleniu się członków rodziny.

§ 26. 1. Policjantowi, który w związku z przeniesieniem z urzędu przesiedlił się do tymczasowej kwatery przydzielonej w nowym miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia, w wysokości 50% uposażenia, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Policjantowi, który po otrzymaniu ryczałtu z tytułu przeniesienia przesiedlił się na pobyt stały do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, stawkę procentową należnego zasiłku osiedleniowego, o którym mowa w § 25 ust. 1, pomniejsza się o stawkę procentową wypłaconego ryczałtu.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje policjantowi, który otrzymał uprzednio zasiłek osiedleniowy z tytułu przeniesienia.

§ 27. W razie zbiegu uprawnień obojga małżonków będących policjantami do należności, o których mowa w § 23 ust. 1, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu, w wysokości wyższej. Jeżeli pobrano je w wysokości niższej, wypłaca się odpowiednie wyrównanie.

§ 28. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, o których mowa w § 23 ust. 1 pkt 5, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkami.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 29. Należności, o których mowa w § 25 i 26, nie przysługują w razie przeniesienia z urzędu policjanta do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub członek jego rodziny nadal posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny, bądź do miejscowości, w której są oni zameldowani na pobyt stały.

§ 30. 1. Należności, o których mowa w § 23—28, wypłaca, na pisemny wniosek policjanta, jednostka or-

ganizacyjna Policji, do której został on przeniesiony, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 23 ust. 2 i 4, policjant załącza dokumenty potwierdzające miejsce jego zameldowania oraz oświadczenie o faktycznym miejscu zakwaterowania.

3. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 25 i 26, policjant załącza dokument potwierdzający fakt jego zameldowania w nowym miejscu zamieszkania, a w razie potrzeby — małżonka i małoletnich dzieci pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym bądź w dalszej kolejności innych członków rodziny, odpowiednio:

- 1) na pobyt stały — jeżeli wniosek dotyczy zasiłku osiedleniowego;
- 2) na pobyt czasowy powyżej dwóch miesięcy — jeżeli wniosek dotyczy ryczałtu z tytułu przeniesienia.

§ 31. Policjantowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości na własną prośbę przełożony właściwy w sprawach osobowych może przyznać

należności jak z tytułu przeniesienia z urzędu, w całości lub w części, jeżeli są spełnione pozostałe warunki wymagane do ich otrzymania i przemawiają za tym szczególne okoliczności. Przepis § 30 stosuje się odpowiednio.

§ 32. Przepisów § 23—31 nie stosuje się do policjanta w służbie kandydackiej.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 33. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lipca 2000 r. w sprawie wysokości i warunków przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia (Dz. U. Nr 62, poz. 733).

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

1599

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 31 października 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu przejść granicznych, którymi może być realizowany międzynarodowy obrót odpadami.

Na podstawie art. 67 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 113, poz. 984) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 maja 2002 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, którymi może być realizowany międzynarodowy obrót odpadami (Dz. U. Nr 60, poz. 548 i Nr 179, poz. 1499) w załączniku ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Na granicy państwowej z Republiką Czeską:

- 1) Chałupki (kolejowe),
- 2) Cieszyn-Boguszowice (drogowe),
- 3) Kudowa-Stone (drogowe),

- 4) Międzylesie (kolejowe),
- 5) Mieroszów (kolejowe),
- 6) Zawidów (kolejowe),
- 7) Zebrzydowice (kolejowe).

3. Na granicy państwowej z Republiką Federalną Niemiec:

- 1) Gubinek (drogowe),
- 2) Jędrzychowice (drogowe),
- 3) Kołbaskowo (drogowe),
- 4) Kostrzyn (kolejowe),
- 5) Kunowice (kolejowe),
- 6) Olszyna (drogowe),
- 7) Węgliniec (kolejowe).”.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik